

εἰς ἀκρον δηλοῖ, ὅτι δωρεῖ εἰς τὸ "Εθνος μίαν καινουργῆ λαϊμητόμον καὶ εἴκοσι στρέμματα γῆς διὰ νέον νεκροτήφεον. Εἰς ταμίας ἀποθνήσκει αἰφνιδίως· γενομένης νεκροφίας, ἀνακαλύπτονται ἐντὸς τοῦ στομάχου του τρία ἔκατον μύρια, δι' ὧν ἐπισιθητῶς ἀνακουφίζεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους. Πάντες οἱ ταμίαι δραπετεύουσιν ἐκ φόβου μὴ διαταχθῶσιν ἔρευναι εἰς τὰ ἐντόσθιά των.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἡ Βουλὴ ἀρχίζει τὰς ἔργασίας της ἐν φοβερῷ ἀναβρασμῷ. Αἱ διαρκεῖς μπουρμπουλήθεραι τοῦ κ. Κατσικοπούλου ἐπισκιάζουσι τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς. Σοβαρὰ ρῆξις συμβαίνει ἀμα τῇ πρώτῃ συνεδρίᾳσει, καθ' ἥν γίνονται ἀφαντοὶ πολλοὶ πίλοι, ἀλεξιθρόγια καὶ αὐτὸς ὁ κώδων τοῦ Προέδρου. Ὁ κ. Μάνεσης ἐνεργεῖ ἀνακρίσεις καὶ ἀπαγγέλλει κατηγορίαν κατὰ διαφόρων βουλευτῶν ἐπὶ κλιπή διὰ γῆστος. Ἐν ταῖς ἀνασκαρφτὶς τῆς Ἀκροπόλεως ἀνευρίσκεται ὁρατὸν σύμπλεγμα τῶν Τριῶν Χαρίτων. Ὁ κ. Μουλιώτης ἐν ὑπουργικῷ συμβούλῳ προτείνει τὴν ἀμεσον ἐπαράνισιν τοῦ εὐρήματος.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τησαλλοτεται εἰς τὴν Βουλὴν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1890 καὶ ἔγειρεται ζωηρὰ συζήτησις ἐὰν θὰ ἀφήσῃ ἔλλειμμα ἢ περίσσευμα. Ὁ κ. Χατζόπουλος διὰ τοῦ Ὀμήρου ἀποδεικνύει σφῶς, τῇ συγκαταγένει τοῦ κ. Πετρίδου, ὅτι θὰ ἔχῃ ἔλλειμμα καὶ προσκαλεῖται ὁ κ. Μάνεσης νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα. Γίνεται ἀφαντος ἡ κυρία Ροζοῦ, ἀποδεικνύεται δὲ κατόπιν, ὅτι τὴν ἀπαγγωγὴν ἐνήργησεν εἰς ἀρχαιοκάπηλος.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Τησαλλοφεται σύμβασις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐγκληματιῶν, συνεπείᾳ τῆς ὅποιας ἡμεῖς παραδίδομεν τὸν κ. Λαζαρά καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τὸν κ. Μανσόλαν, διτις καὶ διορίζεται ταμίας. Πλεισται ἀγγελίαι ἡμερολογίων διὰ τὸ ἔτος 1895 κυκλοφοροῦσιν, ὅπως καὶ ἀναρίθμητα κίνδηλα τραπέζια γραμμάτια. Μεγάλη ἔνεκκ τούτου ἐπικρατεῖ εἰς τὰς τραπέζις κίνησις καὶ ἐπικνέρχεται πάλιν τὸ ζήτημα τῶν κινουμένων τραπέζων. Τὴν τελευταῖαν ἡμέραν μᾶλις ἀφιγγέντες ἔνοιτιν τρέπονται εἰς φυγὴν ἀτακτον, διότι διελθόντες διὰ τῆς ὁδοῦ Ἐφοροῦ ἐνόμισαν, ὅτι εὑρίσκονται εἰς Φρενοκομεῖον.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικός

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Συρίζοντες καὶ κροτοῦντες χθὲς πάλιν οἱ νέοι Κορύθαντες προέπεμψαν εἰς τὸ ἀγανὸς τοῦ παρελθόντος τὸ 1888 προεξοφλοῦντες ἐν ἀγαλλιάσει τὰ ἀγαθά, ἀτινα κομίζει τὸ ἐπερχόμενον 1889. Δὲν αἰσθανόμεθα μεγάλην ὄρεξιν νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὸ γεγονός τοῦτο, διότι πιστεύομεν, ὅτι καὶ σεῖς θὰ ἐκορέσθητε ἀπὸ τὰ γραφέντα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ τὰ κατ' ἔτος ἀναμασώμενα. Ἀντὶ λοιπὸν μηρυκισμῶν καὶ μελαγχολικῶν σκέψεων ἐπὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀρκούμεθα νὰ σᾶς εὐχηθῶμεν ὑγείαν καὶ πλούτη ... ὅπως πληρώνητε τακτικῶς τὴν συνδρομὴν τοῦ "Ἀστεροῦ".

Καὶ τώρα ἐργόμεθα εἰς τὰ δώρα. Τί ἐλεεινὴ συνήθεια... δὲ ἐκείνους, οἱ διποῖοι ἔχουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χαρίζωσι δώρα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἀλλὰ καὶ διοίχ ἐκτροχίσεις εἰς τὰς ρεκλάματας διὰ τὰ δώρα τοῦ νέου ἔτους. Οἱ βιβλιοπωλαὶ καὶ οἱ ἀθυρματοπωλαὶ εἶχον τὸ προνόμιον τῆς προμηθείας τῶν δώρων διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους ἡδη δὲ καθ' ἐκάστην βλέπομεν εἰδοποίησεις πάσης ἀποχρώσεως καὶ ἐκ παντὸς καταστῆματος. Μόνον οἱ φερετροποιοὶ καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ δὲν εἰδοποίησαν τὸ σεβαστὸν κοινόν, διτις ἔχουσι κατάλληλα δώρα διὰ τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους, ἵσως διότι τὰ ἐπιφυλάσσονταν κατὰ τὰς ἡμέρας.

Οἱ μόνοι, οἵτινες δὲν συνεινήθησαν ἐκ τῶν ἀγίων αὐτῶν ἡμερῶν ἦσαν οἱ βουλευταί. Εἰς μόνον ἐξ αὐτῶν τὰς ἐνεύμηθη καὶ ἥρξεις ν' ἀναγινώσκη τὴν Ἀγίαν Γραφήν, ἀλλ' ὃ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἔκτοτε ἡκούσθησαν αἱ μᾶλλον ἀσεμνοὶ φράσεις καὶ τὰ μᾶλλον ἀπρεπῆ κασμοτικὰ ἐπίθετα.

Δὲν πιστεύομεν ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἀγίας Γραφῆς νὰ συνετέλεσεν ὅπως ἀκριβεστίσιν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ τινες ἀδικμαντες, οὓς ἀπεθησυρίσαμεν πάλιν ἐκ τῆς γνωστῆς ἀκενάτου πηγῆς:

«Πρόκειται περὶ ἀνθρώπων, οἵτινες θὰ ταξιδωτὶ τὰ στήθη τῶν ὡς προμαχῶνταις καὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν ὡς ρόπαλα διὰ νὰ ὑποστηρίζωσι τοὺς νόμους τοῦ Κράτους».

Καὶ τὸ ἐπόμενον θυμαδέσιον περὶ χρησιμότητος τῆς χωροφυλακῆς, τὸ ὅποιον προσφέρομεν ὡς δώρον τοῦ νέου ἔτους:

«Πρόκειται περὶ ἀνθρώπων, οἵτινες θὰ ταξιδωτὶ τὰ στήθη τῶν ὡς προμαχῶνταις καὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν ὡς ρόπαλα διὰ νὰ ὑποστηρίζωσι τοὺς νόμους τοῦ Κράτους».